פדיון שכויס מצוה רבה. והא דאמר בפרק בני העיר (מגילה דף כז:) "אין מוכרין ס"ת אלא ללמוד תורה ולישא אשה" ולא אקשי פדיון שכויס שמא מילתא דפשיטא היא ולא לישנין למיתני:

17 **ומתחלקת** בג' מפני שהיא כדיני ממונות. ור"ח מהאי טעמא גמי מהא נקטיט בג'

ובפ"ת לפי שהיקף יתוך שטוח על כל

24 מלאכתך אחד ואחד כמה יתן ויקח

ולשנות, לכל מה שילמד. ברוה"ר דיכולים לשנותו לא תפך לדבר הרשות וחמלי לתמרינן בערכין בפ"ק (דף ו: ושם) לאי מאן דמצר ברוה"ר לבי כנשתא לאסור לשנותה לדבר הרשות וחמלי נקט התם התומר "פרומה זו לעדקה" *עד שלא שלחה ליד הגבתי תומר לשנותה {מְשֻׁבָּחָה לִיד הִגְבַּתִּי תַּמְרֵנִי לְשַׁנּוֹתָהּ} (ד) לדבר הרשות הכא עַבְדִי הַעֲנִיר מצינים תומה שהיה לפיכך מַעֲנָתָךְ לְשַׁנּוֹתָהּ תפילו לדבר הרשות וְתַפִּילוֹן לָהּ לִיד הִגְבַּתִּי, וכן היה ר"ת נוהג לתת מעות הקופה לשומרי העיר לפי שעל ידעת עֲנִי הָעִיר נוטים חומה: **כִּי** הִנֵּה דרכה תכפיה. שֶׁהָיָה היה עמו דלון עושין שְׁרָרָה על הגבור פחות מד', ולא תקיל ליה מפני כבודו של רבו:

3 **אכפיה** לרב נתן. ור"ת והא בפרק כל הכתב (חולין דף קי: ושם ד"ה כל) תמר כל מ"ע שֶׁמְּצַוָּה עֲלֵיהֶם [כְּתוּבָה] *כְּגוֹנֵי תין ב"ד של מטה מוזהרים עליה וגבי לדקה כתיב כי פתוח תפתח תת ידך לו - וכתיב כי בגלל הדבר הזה יְבָרֶכְךָ" (דברים טו) ותר"ת דהתי, כפיה בדבריה כמו "כפייה" (ה) וְעָלָ" בפרק נערה שנתפתתה (כתובות דף נ:) ועזוב תירץ דהכא קבלו עליהם שיכופו תותן הגבתי ועל"י נרחה דבלדקה כופין משום דחיים כה 'לתו' דכתיב כה 'לא תאמץ תת לבבך ולא תקפוץ וגו'" ולגבי"ת נרחה דהא דַּיָּנִין ב"ד מְצַוִּין על מצות עשה שמתן (ו) שכתן בְּגוֹנֵי דהיו דיין *נעבדין וכן משמע בירושלמי 'דהמוכר תת הספינה' וְהָיְתָה 'לכל הבשר' (שם) דלא הוה מוקיף חֲכוֹה וכפתוהו ואמר להו שַׁבָּקוּנַהּ ה"פ 'יַיְנְכֶם מְזַהֲרִין להכריחו עד שיעשה' כשאר מצות עֲשֵׂה-דתם ח"ל עשה סוכה ולולב ואינו עושה מכין אותו עד שתצא נפשו* כדאמר בהכותב (כתובות דף פו: ושם) [וע"ע תוס' כתובות שם: ד"ה מכפייה ותום' חולין קו: ד"ה כל]: **דיון** תמת לגמתו. "לְמַתָּן" לגפוקי דין מרומה [ליע] מחתכים* לותו] כיון שיודעים שמשכיס בשעה כדדלכינן (נסהדרין דף ז.) [ע"ע בשעה נשבועות כ:] "לְמַתָּן" שלא יתו את הדין [וע"ע תוס' חולין קו: ד"ה כל]:

6-7 **ומצדיקי** הרבים וגו' תמן מלמדי תינוקות. תומר ב"ש לדקיק' לומר 'לדקיק' מזהיר טפי 'מכוכבים' דהא בם"פ לתו עוברין (פסחים שם: ושם ד"ה לע) משמע דגבתי לדקה עדיפי ממלמדי תינוקות דתמיך "לע מנת בת תלמיד חכם ישא בת גבתי לדקה לע מנת בת גבתי לדקה ישא בת מלמדי תינוקות." ותר"ת דהתי, כי פתוח תפתח תת ידך לו - וכתיב - כי בגלל הדבר הזה יְבָרֶכְךָ" (דברים טו) ותר"ת דהתי, כפיה בדבריה כמו "כפייה" (ה) וְעָלָ" בפרק נערה שנתפתתה (כתובות דף נ:) ועזוב תירץ דהכא קבלו עליהם שיכופו תותן הגבתי ועל"י נרחה דבלדקה כופין משום דחיים כה 'לתו' דכתיב כה 'לא תאמץ תת לבבך ולא תקפוץ וגו'" ולגבי"ת נרחה דהא דַּיָּנִין ב"ד מְצַוִּין על מצות עשה שמתן (ו) שכתן בְּגוֹנֵי דהיו דיין *נעבדין וכן משמע בירושלמי 'דהמוכר תת הספינה' וְהָיְתָה 'לכל הבשר' (שם) דלא הוה מוקיף חֲכוֹה וכפתוהו ואמר להו שַׁבָּקוּנַהּ ה"פ 'יַיְנְכֶם מְזַהֲרִין להכריחו עד שיעשה' כשאר מצות עֲשֵׂה-דתם ח"ל עשה סוכה ולולב ואינו עושה מכין אותו עד שתצא נפשו* כדאמר בהכותב (כתובות דף פו: ושם) [וע"ע תוס' כתובות שם: ד"ה מכפייה ותום' חולין קו: ד"ה כל]: **דיון** תמת לגמתו. "לְמַתָּן" לגפוקי דין מרומה [ליע] מחתכים* לותו] כיון שיודעים שמשכיס בשעה כדדלכינן (נסהדרין דף ז.) [ע"ע בשעה נשבועות כ:] "לְמַתָּן" שלא יתו את הדין [וע"ע תוס' חולין קו: ד"ה כל]:

* ואין הדין יכול לכפות את עצמו בשאלו ובדבר אחרים שהתבענו ויהא קול תלוי על בזיון הדבים

תקב"ר דף ואמרי'

* כי' מסיק דדקיל ומוכר את שלו יותר מכובשים האוכלים את שלאחר תינוקות שלו כי הכא בשחים

תקב"ר דף ין

להסיר ב"ש ובית הכפא "אחר לאחיתו"

* ואמרת דצד שאחר יכול לומר אינו צריך לקנות לכתות

* וכיוצא להא דאמר שאחר מכרם בתוכו בדף

* אם כ"ת - ה"נ נאמר נעשין שאם לא כפאוהו בית דין אלא שלא יקיים לעולם ואפשר אומרן דהכא כגון ר' נתן - ע"ש

הגהות הב"ח

(ג) גמ' ואע קשה מתרץ תינעות לימא קרא ואיבעית לימא סברא מ"ל אלא משום דכתיב בהדיא ומ"ל דכתיב בהדיא משום דכתיב בהדיא ומ"ל דכתיב בהדיא משום דכתיב בהדיא ומ"ל דכתיב בהדי